

Nr 280.

Av herrar **Hjalmarson** och **Ståhl**, om förhöjd pension åt f. d. direktören vid musikkonservatoriet *Sven Kjellström*.

Professor Sven Kjellström kallades år 1929 till direktör för musikkonservatoriet. Omedelbart dessförinnan hade han alltsedan år 1910 verkat i folkbildningsförbundets tjänst och där utfört en mycket värdefull och högt skattad gärning (bilaga 1). Dessutom har han även i övrigt varit verksam på olika områden inom svenskt musikliv. Bland annat organiserade han på bekostnad av Luossavaara-Kiirunavaara aktiebolag s. k. musikveckor i Lappland under åren 1912—1928, eller sålunda 17 år i följd (bilaga 2.) En förutsättning för att han skulle lämna sin tidigare, mera lönande verksamhet för att övertaga direktörstjänsten vid musikkonservatoriet var att han fick komma i åtnjutande av pension enligt de bestämmelser, som kunde komma att gälla för denna befattning. Musikaliska akademins dåvarande preses, presidenten Mareks von Würtemberg, framhöll (bilaga 3), att direktörsbefattningen icke var lönereglerad och att den därför ej var förenad med författningsenlig rätt till pension. Men han sade sig hysa den fasta förhoppningen, att utredningen härom skulle bliva slutförd innan Kjellström uppnådde pensionsåldern. Så blev emellertid icke fallet. Genom särskilt beslut av riksdagen år 1939 tillerkändes Kjellström pension i överensstämmelse med då gällande grunder för s. k. förordnandepension. Pensionsunderlaget beräknades till 6 000 kronor, men på grund av att hans tjänstgöringstid vid konservatoriet med 1 år 4 månader understeg det antal tjänstår, som erfordras för full pension, blev hans pension reducerad med icke mindre än 1 000 kronor eller efter sedvanlig avrundning till 5 004 kronor jämte därå belöpande tillägg. Även efter de uppräknings- utgående tjänstepensioner, som därefter ägt rum, äro hans pensionsförmåner väsentligt lägre än med befattningen numera förenad *hel* pension.

Professor Kjellström är numera för sitt uppehåll praktiskt taget hänvisad till sina pensionsförmåner, och på grund av sin höga ålder har han förhållandevis stora utgifter för sitt uppehälle samtidigt som hans inkomster av tillfälliga uppdrag i stort sett upphört.

Med hänsyn till Sven Kjellströms stora insatser i vårt lands musikliv, hans långvariga och framgångsrika verksamhet inom Musikaliska akademien och dess musikkonservatorium och inom folkbildningsförbundet samt icke minst hans banbrytande verksamhet på folkmusikens område anse vi

det vara med rättvisa och billighet förenligt att han får komma i åtnjutande av hela den pension, som enligt nu gällande bestämmelser är förenad med befattningen som direktör vid musikkonservatoriet.

I betraktande av i detta fall föreliggande säregna omständigheter kan ett beslut i sådan riktning icke medföra några konsekvenser beträffande andra befattningshavare.

På grund av vad sålunda anförts få vi hemställa,

att riksdagen ville medgiva, att f. d. direktören vid musikkonservatoriet, professor Sven Kjellström, måtte komma i åtnjutande av oavkortad pension enligt för direktörstjänsten gällande bestämmelser.

Stockholm den 23 januari 1949.

Jarl Hjalmarson.

Manne Ståhl.

(Avskrift)

Bilaga 1.

Härmed intygas att professor Sven Kjellström under en lång följd av år, 1910—1929, oavbrutet verkat i Folkbildningsförbundets tjänst och därvid givit musikaftnar, alltid åtföljda av uppgifter och kommentarer till programmen i musikuppföstrande syfte. En gärning, som vid sidan av musikens eget etiska värde ur pedagogisk synpunkt var mycket värdefull och högt skattad.

Antalet dylika aftnar kunde uppgå till hundra och mer per år.

Professor Kjellström har efter sin personliga medverkan som föreläsare varit och är fortfarande medlem av förbundets föreläsningsnämnd.

Stockholm den 18 november 1948.

FOLKBILDNINGSFÖRBUNDET

Iwan Bolin

Ordförande.

(Avskrift)

Bilaga 2.

I n t y g.

På bekostnad av Luossavaara-Kiirunavaara aktiebolag organiserade konsertmästaren Sven Kjellström en s. k. musikvecka i Lappland under åren 1912—1928, alltså 17 år i följd. Musikveckorna ägde ursprungligen rum i Kiruna med fem konserter, i Malmberget-Gällivare med tre samt med en och annan konsert på annat håll i omgivningen. Programmen omfattade all gängse kammarmusik — från sonater till kvintetter — av klassiska, romantiska och moderna tonsättare, icke minst av våra svenska. Genom artiklar i ortstidningarna samt muntligen vid konserttillfällena kommenterades programmen av Kjellström, vilket var till god ledning och förståelse för den alltid fulltaliga publiken. Serien av dessa konserter avbröts, då herr Kjellström år 1929 blev direktör för Kungl. Musikkonservatoriet.

Stockholm den 30 november 1948.

Einar Krantz

f. d. gruvdirektör i Luossavaara-Kiirunavaara Aktiebolag

(Avskrift)

Bilaga 3.

Vid professor Bror Beckmans plötsligt inträffade frånfälle kallades jag i augusti 1929 att sammanträffa med dåvarande, numera avlidne, preses i musikaliska akademien presidenten Marcks von Würtemberg och akademiens sekreterare professor Olallo Morales för att med dem samfällt rådgöra om ett tillförordnande som direktör för K. Musikkonservatorium efter professor Beckman. Då jag efter anmaning förklarade mig villig att mottaga ett sådant tillförordnande kom arvodesfrågan på tal, varvid preses Marcks v. W. yttrade, att befattningen som direktör icke var lönereglerad och sålunda icke medförde författningsenlig rätt till pension. Dock sade han sig hysa den fasta förhoppningen att utredningen i ärendet, redan då påbörjad, skulle bliva slutförd innan min pensionsålder komme att inträda 1940. Dessa förhoppningar svekos och jag tillerkändes av riksdagen en pension av 5 004 kronor plus dyrtidstillägg enligt då gällande bestämmelser om förordnandepension.

Sven Kjellström.

Härmed bestyrkes riktigheten av ovanstående redogörelse för de underhandlingar som föregingo professor Sven Kjellströms tillförordnande som direktör för K. Musikkonservatorium.

Tällberg den 15 november 1948.

Olallo Morales.